

Szerkesztési iroda:

uri-utca, Lukács-ház 9. sz. alatt

balra, hová a lap szellemi részét

illető közlemények intézendők.

Bérmontion levelek csak ismert

kesektől fogadtatnak el.

Kiadó hivatal:

Róthy Lipót könyvnyomdája, hová

a hirdetések, előfizetési pénsek és

kiadása körüli panaszok bérmentve

intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 12 ft	Egész évre 14 ft
Fél évre 6 ft	Fél évre 7 ft
Negy. évre 3 ft	Negy. évre 3,50

Hirdetmények díja:

6 hasábos petütor egyszeri hirdetésnél 6 kr. s minden következőnél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr Nyilt-tér sora 15 kr.

A couillissák mögött.

Pest, július 21.

(a.) Nem egy alkalommal meg lön kísértve, hogy a Deák-párt illetőleg az Andrássy-kormány a magyar ó-conservatív párttal kibékíttessék, s hogy az utóbbinak a Deák-pártba leendő olvadása megvalósíttassék. Az ó-conservatív urak, mióta a Majláth-Eszterházy-Senyei kormány az események színpadáról letűnt, meglehetősen csöndesen viselik magukat. Egészben véve most is a Deák-párt keretébe tartoznak, de csak tényleg, nem szívük és meggyőződésük sugallata szerint, mely ellenkezőleg egészen más irányba terelné őket, ha ugyan politikai életünk színpada az ily irányban való működésnek elegendő tért nyitna. Eddig a kormányt támogatták, mert attól féltek, hogy még liberalisabb, még fölvilágosodottabb következhetnék utána. De mihelyt neszt veszik, hogy az ó hajnaluk kezd derengeni, bizonyosan megváltoztatják politikájukat s alulról és felülről megkezdik a harczt a jelenleg kormányon levő férfiak ellen.

A Deákpárt s az ó-conservativismus között fennálló roppant ellentét már nem egy alkalommal és pedig igen fontos esetekben is mutatkozott. Conservatívjainkat a művelt közvélemény a képviselőház s a megyék termeiből számkivetette s ma egyetlen szereplési területet a méltóságos felsőháza képezi, ezen elkopott, színét vesztett, minden aszketében ingó régiség, melyet a reform hajjai előbb utóbb szintén elsodornak a létező köréből. A felsőházban azonban az ó-conservatívek egyedül vannak; a ház oly sajátságos légkörrel bír, hogy a még különben állítólag deákparti érzelemmel bíró férfiak is mintegy öntudaton kívüli állapotba jutnak s az ó-conservatív poros köpenyt veszik magukra, mint az egy párszor a kormány, főurtagjaival történt. Itt a felsőházban ütközött össze leginkább a két párt és pedig az újabb időben gyakrabban mint előbb, mert a főmeltóságu urak közeledni vélik amaz órárt, melyben a hadjáratot a liberalismus minden formája ellen megindíthatják. Minő okokból merítik e vélelmet, talán maguk sem tudják, de annyi bizonyos, hogy e párt mostanában különös érellyt fejt ki, mindennemű agitációban. Tudjuk, mi módon fejezte be a felsőház ez idei ülészakát. A harc azonban az ultramontán hírlap-irodalomban, röpiratokban, munkákban stb. is folyik. Arról nem is akarunk szólni, hogy az ó-conservatív lovagok hogyan zsákmányolják ki a legfelsőbb körökben levő összeköttetéseiket és barátaikat.

Már több ízben meglőn kísértve a conservatívek s az Andrássy-kormány közötti kibékülés, de mindig sikertelenül. Az ügyet legujabban ismét fölvetették, az alkudozások elég ügyesen és tapintatosan folytak, azonban most is minden látható eredmény nélkül. Az ó-conservatív pártnak két vezetője van s ez oly szerencsétlenség, mely mindig és mindenütt megtenni keserű gyümölcsseit. Az egyik Apponyi György gróf, meglehetősen hajlandónak mutatkozott az egységre, oly politikai programot akart elfogadni, mely egészben véve közel állt a Deák-párt nézeteihez, de a másik vezető Sennyei Pál báró az ügyet azonnal oly tőrre vitte át, melyen a két fél nézetei sohasem fognak találkozni. Ez az egyházi tér. Nem akarunk senkit sem gyanúsítani, de úgy látszik, hogy Sennyei Pál ur ezen magatartásának okai nagyon is személyes jelleggel bírnak. A báró ur igen rossz neven vette, hogy az Andrássy-miniszterium kinevezésekor a Deák-párt határozottan ellenkezett, hogy ő is a kormányba vonassék. Ezen neheztelése még ma is megmaradt, s így történt, hogy a közös programm élére talán csak azért, mert tudta, miszerint ez az alkudozásokot azonnal megakasztandja, az egyházi

kérdést állította. Ő ezen kérdést tudvalevőleg az ultramontanismus érdekében kívánja megoldatni. A congressusi munkálat báránybőrbe bujva, szeretné a magyar katholicus egyházat az ultramontán főurak és főpapok hatalmába jászani, hogy ezek majdan mint farkasok uralkodhassanak felette. Szerencsére azok, kik — nem tudjuk motu proprio vagy bizonyos felsőbb jelekre — a kormány részéről ezen alkudozásokat vezették, átláttak a szítás s az egész ügyet ismét nyugodni hagyták. A ó-conservatívek tehát a jövő ülésszak alatt sem lesznek lelkeztől is a kormány táborában. Mi azt hisszük, hogy ez az Andrássy-cabinetre csak szerencsének mondható. Hadd nézzon vele tovább is farkasszemtel mindazon elem, melynek céljai akar túllőnek, akár elmaradnak a modern kor céljai és törekvései mögött. Aki soknak akar eleget tenni, senkinek sem tesz eleget. Elégítse ki a kormány ama pártigényeit, melyre most támaszkodik, s akkor nincs mit tartania sem az ó-conservativismus fekete, sem a radicalismus piros lovagjaitól.

Az új katonai büntető törvény

már kész és ősszel az országgyűlések elé fog terjesztetni. A halálbüntetés meg van benne tartva, de francia minta szerint, mindig csak főbelövés által fog történni és soha kötélt által. A börtön helyett, várrabság tétetik és pedig minden katonai igazgatás alatt álló személyre nézve egyaránt. Ezzel a tisztekre és hivatalnokokra nézve a cassatio is össze lesz kötve, az altisztekre nézve pedig a degradatio, időkorlátozás nélkül. A súlyos fogság köv etkezmenykép az elbocsátatás helyébe, a letétel lép, mi azért helyesebb kifejezés, mert az elbocsátás inkább illetlen magaviselet után alkalmazható. A cassatio két évi súlyos várrabsággal, a letétel az egyévvél egyenlőnek mondatik.

A legénységre új büntetési mód lesz a büntetőosztályba helyezés, mely egy egész évre terjedhet és az lesz a következménye, hogy 1. az illető szigorú felügyelet alá helyeztetik, hogy a szállást vagy kaszárnyát egyedül el ne hagyhassa és engedélyt se lehet neki adni, hogy a szabott időn túl kimaradjon; 2. neve fekete táblára a kaszárnyában kiíratik; 3. a rőzsát a sipkán, és szolgálaton kívül a szuronyot nem viselheti; 4. a táborban és kaszárnyában a legalkalmatlanabb munkákat végzend; 5. a bel- és külföldi tiszteleti emlék és szolgálati kitüntető jeleket le kell tennie; 6. nem kaphat szabadságot, sem oly szolgálatokat, melyekkel pótlékok vannak összekötve vagy különös bizalommal járnak; 7. a rendkívüli szabályokban szabályozott napi pótlékokat nem adják ki; 8. a katonai kötelekből való elbocsátatása esetén nem lehet igénye formai elbocsátatáshoz, és 9. ha meghal, katonai tisztességgel nélkül temetik el.

A szabadsági büntetés lesz a rendes fogság. De ha legfeljebb 4 évig tart az, az magánfogságban töltendő, és minden 1 napi magánfogság 2 napi közönséges fogságnak vetítik. Ma ánfogságban mindenkinek foglalkozás adatik. Tanításról is lesz gondoskodva. Végrehajtja a büntetést 1 hadbíró, 1 tiszt és egy előlő.

Könnyű fogság és pénzbüntetés felcserélhető és ezt még az ítélet kimondása előtt kérheti az illető. Ha a bűnösség más sértésen alapszik és ez arról lemond, akkor az elenyészik.

A katonai hatalommal háboru alattti visszavétel és külön fejezetet képez. E szerint halálbüntetés lép be 1) Meg nem engedett zsákmánylás miatt, ha ekkor célzatos gyilkosság fordul elő, 2) A sereg használatára szánt ingó vagy ingatlan dolgok összetörése miatt, ha ez szükség nélkül vagy önkényesen történt. 3) Az utó előjáró elleni engedetlenség miatt. 4) Gyújtogatás miatt. 5) A requisitióban elkövetett kihágás miatt, ha gyilkosságba fajul.

A desertio halállal büntetettik: 1) ha szolgálatot vállal az ellenségé, 2) ha az ellenség előtt, távozik akár állásból, akár őrségről, 3) Ha ütközet közben önkényesen megszökik. Ha azonban önkényesen feljeleníti magát, a halálbüntetés elcsúszik.

Arad város és megye t. közönségéhez.

Magyarország képzőművészeti társulata, a műizlés nemesítése s terjesztése iránti célból elhatározta, hogy a fővárosi és külföldi műtárlatokban kiállított jeles festvényeiből hazánk elsőrendű vidéki városaiban fióktárlatokat állítand ki, s e végből Arad városát méltónak ítélte, első helyen kiállításával megtisztelni.

Városunk és vidékének nemcsak hazafiai, de erkölcsi feladatává is válik, a hazai művészet itt összegyűjtött kiváló termékeit azon érdekelt-

ség és pártolással kitüntetni, melyet a célba vett nagy horderejű cultural szempont töltünk annyival inkább megkövetel, mintán ideje már egyszer tényleg is bebizonyítanunk, hogy a szépművészeti művelődés hazai tényezőit fölfogni s méltányolni képesek vagyunk.

Erkölcsei tekintetben nagy és gazdagon jutalmazó gyümölcsöt érlel az államnak polgárai műpártolása; mert míg egyrészt a szép s művészetnek szemléletén, szunyadó nemesebb érzékeink fölébrednek s új magasabb lelki élvezetben részesülnek — másrészt a műveikben méltányolt hazai művészek kettőzött kedvet s ösztönt nyernek fáradságos tanulmányaik lelkes folytatására, s ezzel közvetlen elősegítjük őket oly művek teremtésére, melyekkel magyar hazánknak az e tekintetben irigylésre méltóan előhaladott külföld előtt dicsőséget szereznek.

Azért alólítottak, bizva e város megye hölgy s férfiközönségének a szép s művészet iránti fogékonyságában, hazafiai bizalommal kéri föl: az új megyeház-épület díszes törvényszéki termeiben a g u s z t u s h o e l e j é n kiállítandott műtárlat tömeges megtekintése és pártolására!

A belépti díj s egyéb részletekről a t. közönséget legközelebb lesz szerencsénk értesíteni.

Arad, 1871. július 22.

Nagy Sándor, Náray Imre, az e célra alakult bizott- Purgly János, Dániel Béla, ság elnöke. Dániel László, Dr. Chorin Ferencz, Dracsay Zsigmond, Dr. Darányi János, Dr. Aradi István, Bettelheim Vilmos, Goldscheider Henrik, Tiszi Lajos, bizottsági tagok.

Turin, július 19.

Tisztelt szerkesztő ur!

Párisban 12 napot töltöttünk, mely idő alatt mindent, mi figyelemre méltó, és nevezetes, megsemmeltünk. Az assemblée nationale meglátogatását sem hagytuk ki programunkból. A bemenet az assembléba a párisi ostromállapot miatt annyira meg van nehezítve, hogy csak annak engedtetik meg, kinek valamely képviselőtől írásbeli ajánlata van. Mi szerencsések voltunk ily ajánlatot Béla öcsém közbevetítése folytán Bilaut tábornoktól kapni. Az assembléban jelen voltak Thiers kivételével, minden nevezetes egyének: Jules Favre, Trochu, Faucher, Chazy stb. és az egész miniszterium. A miniszter ép oly székre ül mint a többi képviselő, külső jelekről nem lehet megkülönböztetni, Jules Favre azonban, kinek azrczképét sokszor láttuk, azonnal felismertük, mellette ültek a többi miniszterek is, az első padban, szemben az elnökséggel. A hadsereg reorganizációjára vonatkozó törvényjavaslat képezte a vita főmomentumát.

El nem mulaszthatom megemlíteni azon benyomást, mely bennünk annak látása alkalmával támadt, midőn minden középületnek, — melyek közé most a Tuillériák is számíttatnak — homlokzatán ezen felirat „Propriété national“ és alatta „Liberté, égalité, fraternité“ olvastuk. A középületek legszebbike, melyen körös körül a leggazdagabb kiállítású aranyozott ércszobrok díszlenek, az új operaház, érintetlenül maradt nem csak a lángoktól, hanem a golyóktól is.

Nagy mértékben igénybe vette figyelmünket a roppant kiterjedésű és szagatlan abatoire. Az állatok sorba bocsátatnak be egy halálosztó helyre, melybe amint belépnek, quilitin-szerű bád által, mely nyakukat keresztül metszi, egy pillanat alatt megöletnek. Az ekként megölt állatok teste, hogy a következő belépőnek hely adassék, a legnagyobb gyorsasággal jobbra és balra elvonatnak. Mi éppen akkor voltunk jelen, midőn néhány száz drb juh egy óra alatt lenyakaztatott. A tisztaság és szagatlanságot a minden oldalról jövő és az abatoire minden zege-zugát keresztül folyó csatorna-rendszer tartja fenn.

Nagyszerű látványt nyújtottak a párisi kórházak is, melyek közül orvos öcsémmel Hotel Dieu, Charité és La Raboisier-t mint a legnevezetesebbeket meglátogattuk. Minden egyes betegnek ágálya mennyezet van alkalmazva, célja kettős: egyik, hogy a beteg a legyek ellen meg van kímélve, másik, hogy még a szomszéd se lássa szomszédját haldokolni. Jelenleg legtöbb sebesült van a kórházakban, kik ott jobb ápolás és ellátásban ré-

szesülnek mint otthon, és azért nem egy de szám-talan gazdag garcon inkább a kórházba ment.

Franciaországból a Mont-Cenis-en keresztül jöttünk át Olaszországba. Ennél egyszerűbb képzelné sem lehet. A vaspálya sziklás havasok, beláthatlan mélységű völgyek, megszámlálhatlan vízesések és zuhogó patakok közt halad fel a Mont-Cenis tetejére, honát szédtit sebességgel, a kanyarulatokat sem véve ki, ereszkedik le Susa városáig. Ha az ember szerencsésen leérkezett, nem kívánczik egy hamar nyakát újból megreszkírozni.

A Mont-Cenis tetejére érve, a vonat szokott módon megáll, megállt ezural is, és képzelje csak, kit láttak szemünk a „Hotel Torcey“ első emeletének egyik ablakából kinézni: egy embert, ki tökéletesen hasonlított Kossuth Lajosra. Mig a felett gondolkodtunk, hogy csakugyan ő e az, a conducteur „a voituret“ kiált, mi sietünk felülni, és Turinban megtudtuk, hogy csakugyan ő volt, miután néhány nap előtt egy amerikai ismerőssel a Mont-Cenisre kirándult és kedvenc helyén a „Hotel Forceybe“ szállt.

Kossuth Lajos fekete öltönyben volt. Hajzata, bajusza és borotvált körszakállja egészen fehér. Jobb kezében egy kis virágsokort tartott, és vizsgálta az érkező utasokat, mint ha valakit várt volna. Kínézése egészenes piros.

Béla öcsém nagyon sajnálta, hogy Önszándékát velünk Párisba menni, végre nem hajtotta, annál is inkább, mivel alkalma lett volna őnt — kit különben is szeret és tisztel, Párisban éppen oly magyar vendégszeretettel fogadni*, mint minővel minket fogadott és teljes kényelemmel ellátott.

A nagy hőség miatt még ingadozunk, hogy Genuát Florenzet érintsük-e, vagy pedig Milánó, Velence és Trieszten keresztül egyenesen haza induljunk.

Hazafiai üdvözléssel

Varjasy József.

Külpolitikai szemle.

Arad, jul. 22.

— A „Journal des Debats“ jul. 17-ikéről egy cikkében következőleg elmélkedik: „Tegnapielőtt volt első évfordulójára azon örült hadizenetnek, melynek a császárságot porba tiporni, és Franciaországot egy oly ellenségnek, ki könyörületet és nagylelkiséget nem ismert, kellett kiszolgáltatnia. A külföldi lapok nagyrésze a gyászos emlékirat jul. 15-dike alkalmából visszapiantást vetett a lefolyt év eseményeire. A visszapiantás nem keltheti fel bennünk a büszkeség érzetét. Ritkán volt még a leveretés oly teljes, mint melyet mi szenvedünk. E lealázó igazságot ne igyekezzünk nagy szólamok, és hű, izetlen hetvenkedés által elrejteni. Nem, ellenkezőleg egész zordaságával lebegjen az szemünk előtt, és hasson az át bennünket, hogy a le-sújtó csapások legalább gyógyító hatással legyenek reánk; el kell távolítanunk a hibákat, melyek tönkre juttattak, és mindenki a legmélyebb utálat-tal kell hogy eltéljék azon család iránt, mely egy felszáradt alatt háromszor hozta reánk az invasio szegényét.

Ne titkoljuk azonban, hogy az első Bonaparténak örületes dícsvágya és az utolsónak pedig tehetetlensége, nem egyedül okai a hadi szerencsétlenségnek, mely az idegenek előtt megnyitá Páris utcáit, hanem hogy személyes és nemzeti gyengeségeink, s azon hibáknak, melyek megvannak nálunk, ha nem egy császár kormányoz is bennünket, szintén nagy részük volt a minket ért szerencsétlenség előidézésében. Ideje e higgadt elmélkedésekkel foglalkoznunk, hogy magunkat kigyógyítsuk, és hogy egykoron ismét azon okos politikát követhessünk, melyet ez esztelen háboruban veszünk el.

E higgadt hang éppen nem árt a francia nemzetnek, melyet a szenvedett roppant csapások is csak lassankint képesek észre-téríteni.

— A július 23-ra kitűzött municipalis választásokra történő készülődések meglehetősen mozgásba hozták a francia főváros különféle elemeit. Ugyanazon bizottságok, melyek a nemzetgyűlési pótválasztások alkalmából alakultak, igyekeznek jelenleg is mérvadó szerepet játszani. A monarchista-szemleli-sajtó egyesület alatt erre példát; ezt követte a „Rue Turbigo“-irepublicánus, és ennek nyomdokaiban az erősen communisticus színezetű republicai unio ligája következett, mely végül a vörösök comitéjának tört utat. A párisi választónak ismét nem marad tehát egyéb hátra, mint — ha elvei diadalra-jutását óhajtja, feltétlenül

* A jó akaratot előre is hírlásan megköszönöm; ha az ég is úgy akarja, ősz vége felé reményilem Párisban ütfölkereshetni. Szerk.

egyik vagy másik bizottságnak e négy közül, karjaiba vetnie magát.

Egyébiránt a kerületekben albizottságok is alakultak, melyek a politikai párttevékenek mellőzésével, a municipális választásoknak csakis pénzügyi és közigazgatási fontosságát kívánják szem előtt tartani.

— Egy távirat Párisból, jul. 19-ről kelteve, ezekről tudósít:

Thiers, Gambetta és Faiderbe ujabban is értekeztek egymással a hadsereg szervezése felett. — A Thiers ruházott kormány hatalomnak két évvel való meghosszabbítására a vonatkozó indítvány mára napokban tanácskozás alá kerül. —

— A commune elfogott főemberei bünygeiben a haditörvényszékek a párisi municipális választások után kezdik meg a tárgyalásokat.

A „Siécle“ szerint Rossel katonai rangja következtében nem a többi foglyokkal, hanem külön haditörvényszék által fog elítélni. — Versaillesban a napokban jelent meg Rossel röpirata e cím alatt: „Metz védelme s a végűg folytatandó harcz.“ — E röpirat Versaillesben tetszéssel fogadtattott, mely e 26 éves ezredes jelleme s hazafiságáról fogalmat ad.

— A július 2-án választott francia képviselők 15-én este Versaillesban értekezletet tartottak, hogy különböző politikai kérdésekben, főleg pedig azon magatartás fölött megállapodásra jussanak, melyet februárban választott képviselőkkel szemben követni czélzúl lenne. A februári és júliusi választottak közt tudvalevőleg lényeges különbség van. Mindketten ugyanegyet cimen az általános szavazati jogot képviselik ugyan, de februárius óta a nemzet nézetei lényeges változások mentek át. A változás oly ropant, hogy azon megérk, melyek februárban szavazataikat tömegesen monarchistáknak adták, júliusban ecetlans többséggel választottak köztársasági érzelmi férfiak. Ez szembetűnő eltérés, s az új képviselők csak a helyzet szükségletét ismerték föl, midőn először is saját körükben iparkodtak tisztázni a régebbi képviselőtársaságokkal szemben követendő magatartás felett. 15-én este Versailles mai reit termében tartott értekezlet a jelen állapotok fenntartása mellett nyilatkozott.

Mint táviratilag már említők, Naquet Gusztáv azon eszmét fejtegette, hogy a jul. 2-ki szavazás a február 8-iki választásnak correctivuma, vagy jobban mondva megczófolása volt, s hogy ennek folytán a monarchikus érzelmi nemzetgyűlés többsége nem képviseli többé a közvéleményt, miért is oda kell kiködni, hogy a mai nemzetgyűlés oly alkotmányozó gyűlésnek engedjen helyet, mely a köztársasági érzelmi Franciaországgal inkább összhangzatban van. Ezen eszméket, melyeket Dent Alfréd is támogatott, Wolowski és Duvergier de Hamanne erőlyesen megtámadták. Szólt még Pressenté párisi követ, azt fejtgetve, hogy Páris szavazata kibékülést képvisel a vidék és a főváros közt, hogy a köztársaság nem forog veszélyben s hogy új agitációval nem szabad az országot zavarani, melynek oly nagy szüksége van a munkára, a rendre és az újjászervezésre. Ezen nézetek diadalmaszkodtak a gyűlésben, s Naquet ajánlata, három szóval hat ellen elejtett. Gambetta és Faiderbe tábornok, kik ma elválaszthatlanok egymástól, nem vettek részt az értekezleten.

A magyar zsidóság szervezése.

Néhány év óta a magyarországi zsidóság igen heves pártküldelemeknek lőn színhelyévé, melyek már ismételve az országgyűlés elé kerültek. Ép ezen utóbbi körülménynél fogva a nagy közönség is megismerkedett ezen küzdelmekkel, melyek különben nem csupán vallási, hanem nagyrészt a külső szervezésre vonatkozóan, politikai jelleggel is bírnak; két nagy tábor áll egymással szemben, me-

lyek egyikéhez a congressus hívei, másikához a congressus elleni tartoznak. Itt ott reformerek-ről és orthodoxokról is van szó; de ezen elnevezés téves.

A nagy zsidóság különböző pártjai így jellemezhetők: A congressus pártjának jelszava ez: organizáció és centralizáció alapján; az ugynevezett orthodox vágyódása: tespedés; Lőw Lipót és hívei lobogójára pedig ezen szó van írva: reform!

Ezen jellemrajz helyességét senki tagadni nem fogja, aki az illető eseményeket és az ide vonatkozó irodalmat ismeri. Lőw Lipót átlátván, hogy vagy az organizációnak, vagy a reformnak kell háttérbe lépnie, kezdetül fogva nyitlan és határozottan fellépett a congressus eszméje és törekvései ellen. Több munkában kimutatta ezen törekvések káros voltát, és legújabbán ismét egy polemikus röpirat („Das neueste Stadium der ungarisch jüdischen Organisationsfrage“ Pest, 1871. Aigner Lajos kiadásában.) jelent meg tőle. Ezen röpiratban a megkezdett harcot folytatja; a fegyvereket ismét a tudomány és a történelem szolgálatjára neki, és ellenfeleinek is el kell ismernie, hogy ő ezen fegyvereket ép oly erővel, mint a minő ügyességel forgatja.

„Fölvilágosodás, miveltség, reform, — így ír Lőw Lipót — ez a sorrend a német zsidók újabbkori fejlődésében. A fölvilágosodás Mendelssohn korába esik; a miveltség a mult század második felében lett otthonossá; a reform csak a mostani században karoltatott föl. — Ami Németországban egymás után történt, annak Magyarországon egymás mellett kell történnie; a különböző körök szüksége és fogékonysága szerint ugyanazon időben felvilágosítási, miveltési és reformálni kell. Hogy ezen irányban, tudniillik az igaz haladás érdekében mily keveset lehet az egyházi szervezések től várni, azt csak egy pillantás is a francia zsidók újabbkori történetéből bizonyítja. A központi consistorium 1840-ben ily jelentést tett: „A strassburgi kerület 18 rabbija közül csak egyet lehet képesnek nevezni; csak kettő tud németül olvasni és írni és egy kissé francziául is; heten igen rosszul olvasnak németül; nyolcz pedig egészen tudatlan.“ És a francia zsidók egy emberkor óta centralizációs alapon voltak organizálva, sőt Metzben rabbiiskolájuk is volt, mely már 1829-ben organikus statutummal dicsekedhetett! Ellenben — ami hazánkban is számos jótékony egyület a szabad és önkéntes társulat áldását és dicsőségét hirdeti. Ezen ösvényre hív minden mivelt magyar zsidót a kor szóval, mely Isten szava.“

Ezen idézetből Lőw Lipót programját nem nehéz kivonni. A tudós főrabbi lelkesedetten véd mindent, ami hittársai felvilágosítását és miveltését öregbitheti és vallásának reformálását elősegítheti. Ami ezekkel ellenzek, vagy ami ezeket nehezíti, azt kimélet nélkül kárhoztatja és elveti. — Ide tartoznak nézete szerint a congressus törekvései; nem lehet tehát csodálkozni, hogy e törekvések ellen erőlyel és kitartással küzd. — Új röpiratban mutatgja, hogy a congressusi bizottság legújabb intézkedései, (élükön az ugynevezett országos iroda fölállítás) a congressusnak statutuimival is ellenkeznek, minőlfogva a törvénytelenség jellegűek kell azokat megbélyegezni. A congressus statutuimai a szóbanlevő intézkedésekre csupán a véglegesen constituált kerületek elnökét jogosították föl, s így az ideiglenes elnökök csak usurpálták ezen jogot. A kultuszminiszter urnak a zsidó iskolák összeírására és az országos iroda fölállítására vonatkozó rendeletei is éles bonczkés alá vétettek. — Ezeken kívül a mű a congressus pártjának az országgyűlés elé terjesztett emlékiratával foglalkozik és az emlékiratnak különösen azon állításával, hogy a rabbik nem olyanak, mint más felekezetek lelkeszei és hogy a rabbik egészen a fölvilágosodás eszébe esnek. Ezen furcsa állítást szerzőnek erőlyesen visszautasítja és a történelem alapján czáfolja. A röpirat idevonatkozó részét igazi próféta ihlettség lengi át.

Végül az előszóról is meg kell emlékeznünk, melyben Lőw Lipót az összes magyar zsidóságot

egy elfoglalt német történetíró ellen védelmébe veszi. Ezen történetíró a híres dr. Grätz, Boroszlóban, ki zsidók története 11-ik kötetében a zsidók történetét 1750-től 1848-ig tárgyalván, a magyarországi zsidókat meg sem említi. Grätz ur a zsidók kiutasítását I. Lajos által egyik régebbi kötetében híven leírta. Azóta a magyar zsidókról egészen megfeledkezett; annyira, hogy úgy tetszik, írja szerzőnk, mintha a zsidók azóta Magyarország Istenáldotta földjét nem is látkák volna többé! Ezen elfoglaltság és egyoldalúság ellen Lőw erőlyesen protestál és a magyarországi zsidók jelentőségét a német tudós ellenében fényesen kimutatja.

Az egész tárgyalásunk nagy részének látkörétől egy kissé távol esvén, beérjük ezen rövid jelentéssel; de záradékul azoknak, kiket az ügy közelebből érdekel, Lőw Lipót új művét kiváló figyelmökbe ajánljuk.

Orosz katona-ügy.

Ismeretes dolog, hogy Oroszországban — igen csekély kivétellel — katonai laktanyák nincsenek. A katonaság a helyiségekben el van szállásolva s a hol szóba jönnek városi laktanyák, ezen kifejezés alatt oly magánházakat kell érteni, a melyek bizonyos időre apró katonai csapatoknak beszállásolása végett béreltettek ki. Ily nemű laktanyákban, melyek évenként roppant, sőt többnyire halatlan hajmeresztő házbérbe kerülnek a katonaság a szó szoros értelmében össze van zsúfolva, gyakran nedves, sötétes és alacsony szobákban. A megkívántató tér és levegőhiány rendes következménye a hagymáz, azután a szem- és mellbetegségek. Mily káros hatást gyakorol ezen szállásoltatási rendszer a hadsereg egészségére, ezt mutatják a számok a következő statisztikai adatokban. A „Birzev. Vjedomosztij“ — ban egy katonai törzseros, tehát oly szakavatott tekintély, mely ez ügyben teljes hitelt érdemel, azt állítja, hogy az orosz hadseregnek a halandóság nagyobb, mint más európai különösen a német, angol és francia hadseregnek s a halandóság az orosz laktanyákban aránylag véve a legnagyobb; 1000 katonára esik, ha a fennidézett kaszárnyákban el vannak helyezve, évenként 20 halott, 13 a városi szállásokon, 8 a falusi elhelyezéseknél s egyedül 1. a szabad ég alatt a táborokban. A jelenleg függőben álló hadügyi reform orosz hadügyi rendes laktanyák építtetését is feladatult tűzte s az idezett törzseros D. Stólarov javaslata szerint oly laktanyák lennének építendőek, melyekben minden emberre 686 köbláb levegőtér biztosított; minden egyes szoba egy közös tágas friss levegőt tartalmazó meleg folyosóra külön külön kijárattal bírna s egy szobába 20—25 embert kellene elhelyezni.

Borosjenő, jul. 21.

Kaszinónk rendes fél évi közgyűlése f. hó 19-én tartott meg; lefolyása ez volt: Elnök meglez szavakban üdvözölvén a szép számmal megjelent tagokat; a gyűlést megnyitottanak jelenti ki. Megismerteti ezután a kaszinó anyagi helyzetének ezen fél év alatt volt kedvező állapotát, — mire elnök felolvassa a kaszinói tagok számát, — a bejött pénzüsségeket, kiadásokat, miattal a jelen voltak fejbéllentés és hallgatással jelentették ki belegegyezését az eddig történetekbe. Mindaz által elnök a számadások megvizsgálására egy három tagu bizottságot ugyancsak a kiadásokat elrendelt választmányi tagok közül hozott javaslatára, — kiknek nevei után, a szokásos eljen-felkiáltások nem hiányoztak. — Elnök kezébe venén most a befolyt félévát át tartott választmány-ülés jegyzőkönyveit azon felhívást intézi a tagokhoz, — kívánják-e annak felolvasását? — A jelen voltak meg sem gondolván, a társulatot érdeklő mily fontos ügyek fordultak elő a lefolyt fél évben, és hogy ugyanezen ügyekben hozott határozatai a választmányoknak, a jelen közgyűlés által kell hogy helyben hagyassanak, — mely csend és halgatással a jegyzőkönyvet fel nem olvastatni és azokat

mint felolvastattakat venni határozta; — elnök figyelemztetvén azonban a közgyűlést, — nemely fontosabb előfordult tárgyakra; különösen arra — hogy a kaszinónak 3 évre történt alakulása és helyben hagyott alapszabályait érvényének határideje f. é. deczember 31-én letelik; a választmány addig is — míg a kaszió újabban alakuland — néhány tagot, mint írtottól bizott meg, kik az újabban belépendő tagok neveinek számbavételére kértettek fel; — az eljárás helyeseltetik a közgyűlés által.

Drága Pál, kaszinói tag, helyesen fogván tel egy kaszinónak fennállása czélját; azt nagyobbbrészt a társadalmi tömörülésre és főleg a tagok szellemi művelődése előmozdítására véli hivatottnak; — ebből kifolyólag kívánatosnak tartja, miszerint a kaszinó könyvtárról is gondoskodjék; de sajnos — ezen indítvány csak elvileg pártoltott; mert az elnök kijelentvén, miszerint jelenleg a kaszinónak legfőbb kiadását, — a néhány évek előtt készült kártyázó szoba butorzatása — ujakkal kicserélése, és előszoba bebutorítása — fogja képezni; és csak ha majd abból — valamint a rendes napi és heti lapok költségeiből valami fenn fogva maradni, az könyvek beszerzésére fog használni. Ezután a jegyzőkönyv felolvastatván, a gyűlés eloszlott. — Este 8 órakor a zenepártoló egyeslet elnöke által, zeneestélyt rendeztetett, mely kedélyesen folyt és éjjelutánig tartott, hol a tulzot jó kedv, az imént eloszlott gyűlés zajtalanását ellentetete.

Legújabb.

Páris, jul. 21. A hadügyér felszólította Kodolich ezredet az osztr. magyarkövetség katonai attachéját, fordítsa le neki a magyar honvédelmi törvényt. — Billioray és Rossel kijelentették, hogy Rochefort, midőn Parist elhagyta, a commune által agyonlötésre volt ítélve.

Turin, jul. 21. Victor Emmanuelnek, Olaszország királyává koronázására itten bizottság alakult.

Páris, jul. 21. Holnap a kormány interpelláltatni fog a nemzetgyűlésben a római kérdést illetőleg. — Eddig 29 párisi lap csatlakozott a sajtó-unióhoz a jövő vasárnapi municipális választások alkalmából, melyek előre láthatólag a kormány előnyére ütnek ki.

Bécs, jul. 21. Antonelli, római tulótítás szerint, megengedi a papoknak, hogy rövid babszjt és pofaszakált viseljenek.

London, jul. 21. Ugy az alsóházban, mint a felsőházban a kormány azon nyilatkozatot tevő, hogy a királyné a kormány előterjesztése folytán november 1-től fogva beszüntette a katonatiszti fokozatok vásárolhatóságát.

Páris, jul. 21. Az „Agence Havas“ jelenti, hogy a roueni és amiensi porosz parancsnokok parancsot kaptak e városok odahagyására.

Madrid, jul. 21. Az összes cabinet lemondott. A cortes a kisebbség tiltakozása mellett felfüggeszté üléseit, míg a miniszterválságnak vége van.

Páris, jul. 21. A hivatalos lap jelenti, hogy a német császár elrendelte a porosz csapatok eltávozását az Eure, Seine-inférieure és Seine megyékből anélkül, hogy a hadikárpótlás kiifizetése bevártnék. F. hó 15-én 500 millió és 957 ezer frank volt már lefizetve.

TÁRCZA.

Dumas Sándor beszéde Auber sirja felett.

Auber sirjánál f. hó 16-án Párisban a montmartrei temetőben hat emlékbeszéd tartottat, és pedig a közoktatásiügyi miniszter Jules Simon által, Boulé által az egylet részéről, Dumas Sándor által a drámaírók társulata részéről, Taylor által a színészek és énekesek társulata részéről, Emil Perrin által a nagy opera részéről, és Leuven által a komikus opera részéről. Dumas Sándor beszédéből a következők részleteket vesszük ki:

Senki sem volt szerencsésebb és becsülete-

sebb, mint Auber, hogy nemzetiségünkhöz tartozik, mely más nemzetek által oly különbözően ítélik meg, és mégis mindannyi által egyhanguan utánoztatik. Ő nemzetiségi iránti szeretetét annyira vitte, hogy nemcsak az országot, hanem a várost is, melyben született, soha nem hagyta el, s igen sokat közremunkált abban, hogy szülővárosa az intelligens világ élén álljon. Azt lehet hinni, hogy ő félt határainkon tul külső benyörások által megsértetni a finom, mesterszerű, és mégis oly világos s érthető nemzeti lángszét, mely benne oly kitűnő kifejezőre talált. Két a történelemben példánélküli ostrom alatt — mert a mi országunk arra látszik hivatva lenni, hogy a világ előtt nem várt és nagy szindarabokat játsszék le — két ostrom alatt, mely közül Páris az egyik ostromlónak elpusztítását, a másikat pedig győzelmet kívárta, nem volt a 90 éves és valódi párisi arra bírható, hogy elhagyja a szívéből és szellemével szeretett főváros.

De ez elhatározás nem az öreg kor közönyös-ségén, — nem a külső jölét iránti hanyagságon, — nem a testi gyengeségen, nem az anyagi szükségén alapult, hanem csak azon hazaszereteten, melynek köszönheti Auber leghatalmasabb zenei ihlettségét, s a mely hazaszeretetnek halálját akarja

becsületesen leróni. De, fájdalom, az emberi erőnek határai vannak. Míg az ellenség külföldi volt, Auber élt, ellenállott és remélt; de midőn a honfitárs, a tegnap még testvér, a francia, a párisi vált egymás ellenségévé, Auber nem akart többé látni, nem remélni, nem élni. Mint a nagy római, eltakarta arcát azért s a fölkiáltással rogyott össze: „Et tu fili, Brute!“

De most, dacára a borzasztó szerencsétlenségnek, melyek bennünket megláttogattak egy év óta, mert épen ma egy éve izente meg Franciaország a háborút Poroszországnak, dacára a fájdalomkiáltásoknak, melyek füleinkben hangzanak, dacára a még vérző sebeknek, s a mindenütt könyező gyászknak, dacára a lábainknál levő sárnak, lehetetlen nekem gondolataimmal e halottnál maradni, mert épen e halott vezet vissza a reményhez és élethez. Ő jól tudta, hogy nem öregíthetik meg, ő ki közel száz éven át ifjú maradt, ő most tudja nagyon jól, hogy nem halhat meg, mert a halál rá nézve átnent a halhatatlanságba!

Mi volna erősebb bizonyítéka az élet folytonos megújulásának, ha nem Auber ifjú élete!

Ő személyében, jellemében, tehetségében maga az élet volt, úgy hogy azt hisszük, hogy most is mosolyogva, vidáman és kedélyesen ment el, az ő nemes és finom derűségével, mely nemcsak a szellem csilláma, hanem a lélek sugára is. Nem egy van köztünk, ki e szerencsés lángész melódiáira emlékszik meg a legújabbkor korából. Nagyszerű termékei már félszázad óta forognak kezeink közt, s mint a tiszta forrásból a patak, folyt lángszéből a dal. Mily sok szomorúságot mutatott, mily sok mosolyt játszott, mily sok titkot foglalt magában, mily sok könnyet ragyogtatott e kristály-tiszta folyó! Mennyiszor napoltatta el a holnapra gondjainkat, s midőn a holnap jött, már elfelejtettük azt.

Auber szorgalmas volt és tudományos. A munka volt vallása. Ezért földlázott mindent. Ihlettségét elnémította, szívének dobogását igazgatta, képzeletének szárnyait levagdalta, szóval minden erejét a szellem szolgájává tette.

Lángesze nem volt csak isteni adomány, mint azok hiszik, kik várják azt, de nem mennek elébe, hanem akarát, kitartás és naponkinti munka.

Innen a mindig új, gyengeség és csalódás nélkül, mely azonkívül oly véghetetlen és gyakran megfoghatatlan szerencsével egyesítette a fiatalág bátorságát az érett kor erőlyével, és pedig annyira, hogy mi Aubert sohasem tekintettük öregnek vagy gyerekeknek. Felületes bírálok benne stoikust, közönyöst láttak. Sőt némelykor őt, mint Goethe, özönnek is neveztek. Asszony és gyermek nélkül Auber mindenesetre elvonulni látszott a szív kötelesegei elől, de ha ő ezt azért tette, hogy magát csakis a művészetnek szentelje, nem áldozat volt-e részéről? A valóság az, hogy Auber nagy és valódi művész volt, egyike azon kiválasztottaknak, kikre a többieknek szüksége volt, de ő neki azokra nem.

Az örmény cselédje.

Szép vasárnap reggelén, mikor már a nyolcz óras misét rég beharangoztak híres Szamosujvár városában, beállt a láposi „ficsor“ a piac közepére ünnepi jelmezében, — kék és piros fejtővel himzett fehér hosszú ingt, széles fényes réz gombokkal ékített vörös bőr tüszivel szorítva derekára; lábán ujdonat új bocskorja majdnem térdig érő szíjjazással; vállára lógó hosszú haja úgy megkenve, hogy csak egy csepeg belé, fején a roppant szélességű „klopula“, kezében egy iszonyu nagy somfa bot, hátán valamikor nagyon cifra, de most már elkopott czondrájával.

Megáll a ház előtt s nézi az örmény kapuját jó darabig; azután megfordul, mintha el akarna menni tesz néhány lépést előre, meggondolja magát, megint visszafordul, s végre nagy vontatva mégis csak benyit a pitvarba. Itt aztán botját kapláját gondosan a földre teszi, tüszűjét felrángatja, haján simit egyet s állát kezébe helyezve, nagy alázatossággal neki dől a falnak.

Persze ezt Lukács bácsi az ablakból mind jól látja; de azért hagyja várakozni az anyát jó da-

rabig, s csak azután nagy későre jelenik meg poczakos hasával, fejétetlen zsíros kapujában, fején az elmaradhatatlan báranybőr sapkával, s szájában a füstlőg hosszú száru pipával.

„Se de dumnyezo, bune geyminacze domnule,“ köszönti az oláh legény nagy ügyetlenül meghajtva magát.

Lukács bácsi nem szól erre semmit, hanem két lépésnyire megvállva előtte kezd nézni, egyre nézi azt a szegény fiút, félre tolja a sapkáját, elkezd fejével bólogatni s mosolyogni, de a szemét le nem veszi róla mindaddig, míg a suhanczot tökéletesen zavarba nem hozza vizsgáló tekintetével, úgy annyira, hogy az már azt se tudja, melyik lábán álljon; akkor elkezd:

— Na Tógyer, te ugyan jól imádkoztál, látod ide kerülj hozzám szolgálni, mert sóha mióta a világon vagy még az anyád tejen sem volt olyan jó dolgod, mint nálam lesz. Nálam a cselédnek semmi dolga, de épen semmi; én csak azért tartom, hogy legyen, s hogy hizzék....

„Nézd csak meg azt az asszonyt, látod? az a feleségem, három mázsás, nézd meg azt a leányt, az az én Rebi leányom, mástól mázsás, nézd meg azt a nyolcz hónapos gyereket, még szopik s már is fél-mázsás; de ne nézz te semmit, hanem erédj fel a szomszédokba, s ott megmondják, hogy mint hízik nálam a cseléd.“

„Osztan mit dolgozol? Semmit. Egész nap ül s z. Hallgass ide Tógyer! Reggel felkelsz, midőn fujják a kurtót s kihajtod a tehenet a cordába, igen de csak a város végéig tereled, onnan osztán a csordás hajta tovább, te jössz haza s ülsz.“

„Azután van két lovam, a harmadikat nem is számítom, az csikó, s csak lógóra szoktak fogni, nem azért hogy húzzon, hanem inkább csak, hogy szokják hamba, hát te ezeket a lovakat megvakarod, osztán ülsz.“

„Azután látod azt a rakás fát, te vágsz abból annyit, a mennyi neked tetszik, csak hogy legyen elég a konyhára, s ülsz.“

Azután hordasz be vizet egypár cseberrel, épen a mennyi neked tetszik, a z t á n ü l s z.

A haditörvényszékek visszahívásának s az ostromállapot megszüntetésének ideje még mindig nincsen meghatározva.

Ujdonságok.

* Gróf Andrassy Gyula miniszterelnök Miletits Szvetozár ellen, aki őt a szerb fejedelemség alkosságbani részvétel vádolta „Zastava” című lapjában, — mint biztos forrásból értesülünk, sajtópört indít.

— A kötélművészeti előadás tegnap délután a kiserdőben borzasztó szerencsétlenség által szakítottat félbe. Braatz Eufrosina ugyanis, valamivel óra után kezdé az első mutatványt, s legelőször minden baj nélkül haladt végig a kötél, midőn azonban a túlsó oldalon levő emelvényről akart visszaindulni, alig tette lábát a kötélre, még kezeibe se vehette az egyensúlyozó-rudat — a kötél lába alatt egyszerre ketté szakadt, s ő a magasból alázuhanva, egész testhosszában, arczczal lefelé vágódott végig a földön. Esméletlenül vitetett be a lövöld helyiségek egyik termébe. A rögtön alkalmazott orvosi-segély nem volt képes őt megmenteni s a szegény nő a leesés után még mintegy 35 percig volt életben. — Hogy mi volt oka a kötél kettészakadásának azt a hivatalos vizsgálat fogja kideríthet-ni; sokan mint bizonyost állítják, hogy célzatos rossz szándék, vagy épen gonoszlelkű számításból lett volna a kötél bevágva. Reméljük, hogy a rendőrség lelkiismeretes szigorral fogja ezen hajmeresztő szerencsétlenség valódi okának földerítését eszközölni.

— A póstaigazgatóságot felkérjük a közönség érdekében, miszerint a város különböző részein elhelyezett levélgépjűjtő-szekrények ellen megjelöltesek, hogy mily órákban vitetnek el a levelek, mint az Pesten is van; — miután az illetőknek nem ritkán szükségük-lehet pontosan tájékozhatniok magukat az irant, ha a leveleket, hogy kellő időben eljussanak a kívánt helyre, bevethetik-e a szekrényekbe, vagy pedig a pósta-hivatalra kell vinniök.

* Magyarosodásunk érdekében a „Magyar Ujság”-ban többi közt következő indítványoztatik: A névmagyarítás — melynek horderejét pedig épen ami specialis körülményeink között teljesen fölösleges hosszasan bizonyítgatunk — nálunk többféle nehézséggel, különösen tetemes anyagi áldozattal van összekötve, melyre a szegényebb, de tökéletesen jó érzésű polgár nehezebben szánja magát. A névmagyarításért folyamodó beadványoknak ugyanis a most főnálló gyakorlat értelmében öt forintos bélyeggel kell állatva lenniök — ami a vagyonosabb polgárnak ugyan nem sok, de szegény embernek igen terhes. Meg vagyunk róla győződve, hogy mihelyt a kormány a névmagyarítási beadványok bélyegösszegét öt forintra például 50 krajczárra mint a közönséges beadványok rendes mértékére fogja leszállítani — egész községeknek lakosai fognak folyamodni neveik megmagyarosíthatásáért. Ez az öt forintos bélyegszabályzat egyszerű maradt a néhai Bach-korszakból, amikor általában nem szívesen vették az efféle óhajokat s így kezezték azok elé mindenféle nehézségeket gördíteni — ez azonban talán már nem célja és nem is lehet célja a magyar kormányának, s ha célja nem lehet, ugy mulhatlanok és gyorsan kell intézkedni aziránt, hogy a beadványok, ha már nem lehetnek (?) tökéletesen bélyegmentesek, részesüljenek az 50 kros bélyegnek használatának kegyében. Pénzügyi nehézség e tekintetben nincs, miután e nemű beadványok után az államnak ma a legjobb esetben alig van 3—400 frt jövedelme — s ez az összeg elég, mint postaintézményünknel történt a bélyegek leszállításával, kétségkívül bejön a le-

szállítás után is épen a folyamodóknak nagyobb száma által.

* A torontalmegyei magyar intelligencia vagy nem magyarérelmü, vagy nem intelligens; mert ha csak egyikével is bírna e tulajdonságoknak, már nem tűrte volna, eddig se hogy a megyének ne legyen magyar lapja, és nem engedné a „Groszbeckscherer Wochenblatt” által tápláltatni a tehetetlen germanizációt.

* A közrendészeti congressus emlékiratának átnyújtásával megbízott küldöttség Csepely Pál vezetése alatt f. hó 13-án nyújtá át az emlékiratot a belügyminiszternek. A belügy-miniszter ur a küldöttséget igen nyájasan fogadta, s örömet fejezte ki a felett, hogy csendőbiztosok ily szép érdekeltséggel viseltetnek a közügy iránt, dicserőte t éren kezdeményezésüket, s kijelenté, hogy előbb ugyan a fővárosi rendőrség kezelését veszi át az állam, de igen hiszi, hogy ezután nem sokára az országos rendőrség szervezése is bekövetkezik.

* A mitrailleuse jelentősége. A „Militair-Wochenblatt” című jeles német katonai hetilap a golyószórókról értekezvén, következőleg adja elő észrevételeit: „A nélkül, hogy a golyószóró összes működésében csak legáltalabbról is mérközhetheték a tűzésérg feladatával, mégis ép oly terjedelmes és költséges felszerelést igényel, mint az, és az ellenség tüzelésének biztos célpontul szolgál. Nagyobb távolságra mint a kézi fegyver lőtávlat, nincs semmi hatása, minthogy az általános találati képesség tulajdékely, a célba vehető tér igen kicsiny és lövöldözés közben az észlelet majdnem lehetetlen. Kisebb távolságra az ellenség jó lövései halálos pusztító elleneiv lesznek a golyószóró kezelőinek. Fedett állásban hasznavehetlen a golyószóró támadó csapatok ellen. Támadásnál egyáltalán hiábavaló, s védelmi szempontból alig helyettesítheti a gyalogságot, legfeljebb ott, hol nincs elegendő tere az ellenségnek arcvonalai kiterjesztésére, p. o. szorosoknál. Ezen tapasztalatok alapján a szaklap azt mondja, hogy a szörőlvég a jövő hadjáratokban korántsem fog vergődni ama jelentőségre, melyet némely oldalról neki tulajdonítanak.

* Vasuti kocsik. Miután naponként van alkalmunk az indóháznál a vasuti felszereléseket szemlélni, érdekesnek véljük olvasóinkkal közleni, minő pénzértéket képviselnek azok. Egy gőzmozdony (locomotiv) ára váltakozik 24—40 ezer forintig; egy másod osztályú személykocsi (Weggon) 4500 frt; harmadik osztályú személykocsi 3500 frt; negyedik osztályú 2325 frt; egy fedett terüköci 2090 frt. A fennebbi árakon rendelt meg épen most a magyar kormány a zolyomi, hatvani, füzes-abonyi állampályák számára 20 gőzmozdonyt és 262 különböző vagonokat.

* Az ördög törvényszék előtt Cilliből írják, hogy az u. n. lazaristák lelkesze a napokban az erdőben tanulta predicationát. Egy cillii ember arra járván, hallá a többi közt a következő szavakat is: „Ime itt jön az ördög!” Egy gondolat támadt agyában, s tiz forintot adván egy napzámósra, meghagyta neki, hogy öltözzék fel ördögnek, bujjon el a templomban, s mikor a fennebbi szavakat hallja, lépjen elő. A napzámós ráállt. A következő vasárnap a lelkesz csakugyan elkezdte a betanult beszédet. Amint oda ért, hogy „jön az ördög”, előrohant az ördögnek öltözött napzámós az oltár mögül, s káromkodva és mindenféle torzképeket vágva keresztül futott a templomban. Néhány vén asszonynak megfogta a haját is. Átalanos reméltet fogta el a híveket, s a papnak is a torkába rekedt a szava. Azavar mindig nagyobb lett, míg végre egy öreg anyóka felismerte az ördögben a napzámóst. Ekkor elkezdődött az üldözés. A sátán elfogták, bevitték, s közelebb már törvényszék elé állították a híveknek vallási szertartásában való háborgatása miatt.

* Hazárd nő. Kisseleff grófnőnek hívták azon 78 éves nőt, ki nem rég Brüsszelben elhunyt, s kinek nevezetessége abból állott, hogy baden-badeni és hamburgi saisonok alatt a kártya-asztal rendes vendége volt. Lelke minden szanvedélye a

Azután csináltatok neked olyan cifra rózsás ködmönt, amivel tőged be sem eresztenek Lápóra, azt hiszik, hogy pipák lettel.

Osztán tudot Tógyer, én nem vagyok olyan ember, mint más, hogy szídjon mint a kutyát, hogy verjen, mint a marhát. — Tölem mind dudolhatsz, mind tánczolhatsz, még azt se bánom, ha a házat felfordítod örömmödben. de még dohányt is adok pipázn.

No már most beszélj fiam Tógyer, mit mondasz ez alkuhoz?

Szegény Tógyernek szeme szája elállt ennyi sok szép és jó dolog hallatára, s most mikor már vége volt, mint édes álomból ébred fel.

Elkezdte vakarni a füle tövét, fél oldalra buzta a száját, nehéz verejtékcseppek gyöngyöztek ki homlokán, s meglátszott rajta, hogy végzetlenül töri a fejét rajta, mit feleljen?

Lukács bácsi örmével szemlélte szónoklatának hatását, s mind csak nógatta a jámbor Tógyert, hogy „mondja meg, ha van valami kifogása.”

Végre Tógyer is neki bátorzkodván, alázatos, oláh ravasszággal, elkezd huncyorítani a Lukács bácsi szemébe s nagy édesen így szól hozzá:

— Kedves gazdám, mind jó, mind szép amit mondtál, holtig elszolgálálalak érte, csak arra kérlek mutasd meg nekem, hol van az a hely ahol én annyit ülök? — Lukács bácsi megértette, — s mint dühös tigris neki ugrott az oláhnak:

— A tömlőz fenekén, akasztófán száradni való tolva; hát te azt hiszed, hogy én azért fogadok cselédet, hogy nekem a napot lopja, te sehonnai gazember, erédj a pökolba, nekem ingyen se kellesz, — menyji, mert különben mindjárt bevitetlek a toronyba.

Tógyernek se kellett több, szedte a sátorfát s ugy elszaladt, mintha a szemét vették volna ki.

De azért Lukács bácsi mégis kapott magának olyan cselédet, aki esztendőn át folyvást ül!

„O m n i b u s”

„trente és quarante”-ban összpontosult. Roppant gazdagsága folytán képes volt 20 év alatt öt millió forint elköltáznai a nélkül, hogy ez által szegényebb lett volna. Haeroppant összeget iskolák alapítására, vagy bármely, — az emberiség javát célzó intézményre költi, halhatatlan nevet szerzett volna magának, melyet a tisztelet és hála századokon át emlegetne. Azonban az orosz nemeség nem sokat érthozzá, hogy mit tesz „noblesse oblige.” A gróf-nő szép volt s szeretetre méltó, s még 40 éves korában is veszedelmes kaczerón híreben állott, később azonban ahelyett, hogy a férfi-szíveket tegye tönkre, jobbnak látta a bankokat „spengolni”, mi azonban nem igen sikerült neki.

* A bécsi öngyilkosok 1870-ben. A bécsvárosi törvényszék statisztikai osztályának közlése szerint az öngyilkosságok száma Bécsben 1870-ik évben 99-re ug, melyekből 78 esik a férfi-, 21 a nőnemre. Az öngyilkosok között 16 és 20 év között volt 13, 20 és 30 év közt 20, 30 és 40 között 15, 40 és 50 év közt 24, 50 és 60 év közt 15, 60 és 70 közt 6 és 70 éven felül 1, ismeretlen kora volt 5. A legfiatalabb öngyilkos 16, és a legöregebbik 75 éves volt. A tulajdon élet ellen történt merényletek közül jan. hóra esik 3, febr. 5, Márcz. 11, Apr. 6, Májusra 7, Jún. hóra 11, júliusra 12, augusztusra 18, szeptemberre 5, októberre 10, novemberre 8, decemberre pedig 10. A halál nemét illetőleg kiderült, hogy 36 esetben a megmérgezés útja választatott, még pedig 18-ban Cyankalival, mely utóbbi módja az öngyilkosság-nak 14 nőn megtetszett, bár a megmérgezők contigenséhez általában csak 21 számmal járultak, a hátramaradt 18 esetben különféle mérgezőszerek használtattak, — mint kéasav, morphin s a többi. — Továbbá följakasztották magukat 33-an, — agyonlőtték magukat 12-en, a vízbe 7 fullasztá magát, — magasabb helyről való levetés által pedig 7 mult ki, — szurás vagy megvágás által pedig 4. A bécsi öngyilkosok száma az 1870-iket megelőző három évben következő: 1867-ben 107, 1868-ban 143 és az 1869-iki évben 112. Míg e 3 évben átlag 152 halálesetre jön egy-egy öngyilkosság, a lefolyt 1870-ikben csak 208 megholtak esik egy öngyilkos. — Londonban, legújabb észlelések szerint egy öngyilkosra esik 125, Párisban pedig egy 72 halálesetre.

* It nyugszik három jó barát, e feliratot olvasták nem rég a Gravelotte körül jól rosszul elásott halottak kellő eltakarítása végett kiküldött német katonák egy durva fakeszten. Eltávolítván azonban a sirhantot, hogy az elestekek felvegyék s más rendes sírba fektessék — emberi hullák helyett három hordót találtak a hantok alatt a legfinomabb francia borral, melyet aztán legott egészisztességgel el is temettek.

Meghívás.

Az aradi zenedében az évi vizgák f. hó 26-án, d. u. 4 órakor a kezdők, és 27-én d. e. 9 órakor az előhaladottak részéről fog megtartatni, melyekre a t. cz. közönség ezennel tisztelettel meghívatik.

Aradon, 1871. július 22.

A z i g a z g a t ó s á g.

* A z a r a d i ü g y v é d e g y l e t f. év július 26-án délutáni 4 órakor (Remény-utca, 5 sz. alatt) rendes havi ülést tartand, melyre az egylet tagjai ezennel meghívattak.

Tárgyai:

a.) A szathmári ügyvédegyletnek megkereső levele az ügyvédi rendtartás tárgyában.

b.) Az ülés napja előtt netán betérjesztendő indítványok.

Kelt Aradon, július 17. 1871.

Bogdánfy Gergely, egyt. elnök.

Meghaltak Aradon.

(Július 13-tól — július 22-ig.)

B e l v á r o s: Hendl Károly, 1 és fél éves, sücsmester fia, aszkór. — Karuf Anna, 3 hónapos, pandur leánya, hasfolyás. — Serb Julia, 51 éves, magánzó, tüdővész. — Petrik Eszter, 9 hónapos, napzámós leánya, görcsök. — Pakurár Alexa, 5 hónapos, napzs. fia, görcsök. — Kovács Róza, 23 éves, volt hivatalnok leánya, hagymáz. — Novák Dezső, 11 hónapos, v. hivatalnok fia, agyviz. — Keresztes József, 18 éves, felgymanasiumi tanuló, tüdővész. — Schindinger Antal, 22 éves, takács, tüdővész. — Osztvim Alexa, 18 éves, napzámós, égetés. — Grosnak József, 41 éves, kőműves, epeláz.

P e r n y á v a: Bognariu Nikolai, 3 hónapos, napzámós fia, aszkór. — Gligor Panil, 11 éves, napzámós fia, vízbefullt. — Simon Juon, 70 éves, napzámós, tüdővész. — Tagyán Mária, 4 hetes, napzámós leánya, rángás. — Barnes György, 3 napos, napzámós fia, rángás. — Jorgovics Péter, 3 hónapos, napzámós fia, hasfolyás. — Juhász Katalin, 14 napos, ács leánya, gyöngülés. — Csigezár Mihály, 6 hónapos, napzámós fia, görcsök.

S a r k a d: Mária Katalin, 32 éves, csizmadiané, sorvadás. — Thodorovits Anna, 58 éves, szücsné, májelfajulás. — Drágics Zeisán, 45 éves, napzámós, epeláz. — Vnics Anna, 8 hetes, cseléd leánya, rángás.

M a r o s p a r t: Szecsánszki Anna, 12 éves, napzámós leánya, sorvasztóláz.

L e g e l ő s o r: Blas Gyorgye, 2 éves, napzámós fia, bélob.

Az aradi általános munkásegylet

azon tagjai, kik több havi illetékeiket eddig be nem fizették, figyelmeztetnek: hogy tartozásaikat annnyal inkább agusztus hó 1-ig lefizetni törekedjenek, miután ellenkező esetben az egyleti tagok névsorából kitoröltetvén, minden tartozásuk hatósági uton fog rajtuk megvétetni.

A munkásegylet 1871. júl. 2-án tartott közgyűlése határozatából.

Arad, július 10.

A z e l n ö k s é g.

Az aradi első takarékpénztár

főter 33-ik számú saját házában, ünnep- és vasárnapok kivételével a p o n t a:

Reggeli 9 órától 12-ig. — Délután 3 órától 5-ig leszámitolt váltókat.

Előlegez: állam- és értékpapirokra, valamint zálogházilag arany és ezüstneműekre is.

Kölcsönöz: jelzálogilag bekebelezett kötvényekre Arad város és Aradmegye területén fekvő ingatlanokra, a legelőnyösebb feltételek mellett.

A z i g a z g a t ó s á g.

Az aradmegyei takarékpénztár a takarékpénztári betételeket 6¹/₂-kal kamatoztatja, leszámitol naponta piaci és telepitett váltókat, előlegez értékpapirokra és nyers terményekre, mindennemű állam- és értékpapírok megvétele és eladását a pesti és bécsi börzén a legillendőbb feltételek mellett eszközözi.

A végzet keserves sújtása, midőn immár kilenczedik gyermekünkől foztott meg a halál, végtelen bánat és fáj alommal tölti el lelkünket; de azért az Ur által ránk küldött megpróbáltatások közepette sem feledkeztetünk meg forró hálás köszönetünkkel azon emberbarátok, főgymn. tanulók, főt. minorita tanárok és számos másoknak is, kik bold. József fiunknak f. hó 20-án végbement temetésénél megjelenni sziveskedtek, a nyilvánosság útján is kifejezni. Isten áldja megöket s óvja minden csapástól!!!

Arad, 1871. július 21.

Keresztes Miklós és neje.

Közzgazdaszat.

Aratási kilátások Franciaországban.

A Párisban júl. 6-ról kelt consuli jelentésben következő adatokat találhatunk az idei aratási kilátásokról: Az egymásután beérkező tudósítások az aratási eredményekről és kilátásokról nem alkalmasak arra, hogy az idei aratás eredménye iránt táplált aggályokat megnyugtassák. A nyugat és észak néhány departementjaiból a hírek ugyan kedvezően hangzanak, de csak egy-két vidék nem volt kitéve a kivételes időjárás viszonyosságainak, azonkívül a francia államterületnek majdnem egy harmad részében, mely az ellenséges megszállás folytán szenvedett, a téli és nyári vetés rendes viszonyaiban igen érzékeny csorbult szenvedett.

Általában véve a tartós szárazság, hidegség s dér az egész május hó folytán, a vetésekre igen lankasztólag hatott. Némely vidéken az aratás már megkezdődött, a beérkező tudósítások azonban a most beállott és sokáig tartó eszések kártékony befolyását constatálják. A Normandiából érkező hírek sem igen biztatók, pedig az innét vont eredmény szokott rendes átlagos mértékéül felvétetni az egész Franciaország aratási kilátásainak megítélésére nézve. Így tehát mindenarra mutat, hogy az aratás igen középszerű leend.

Szakértő férfiak által eszközölt kiszámítások szerint Franciaország ideai buzaaratási különbözete 20 millió hectoliterben vehető fel, ha azonban a buzánál alkalmazandó más pót neműeket, mint rozst, kukoriczát, árpat stb. is tekintetbe vesszük, és ezeket 3 millió hectoliterben számítva, a fennebbi összegből levonjuk, ugy mindössze 15 millió a fennmaradt összeg. E hiányt természetesen a külföld fogja pótolni, és Amerikán kívül főleg Magyarország lesz hivatra arra, hogy a bevételben részt vegyen, mihelyt tudniillik a forgalmi viszonyok a francia pályákon ezt lehetővé teszik.

Az ideai hiány a gabnaárakban már is számításba vétetik, és a legutóbbi napokban a párisi gabnacsarnokban már is tartózkodó megatartás volt észlelhető, mint ez a „Bulletin des Halles” tudósításaiból is kitiünik.

A szüreti eredmény iránt még határozott véleményem nem lehet mondani. A szőlők megérése a kelletlen időjárás által igen hátra vetetett, és némely vidéken, p. o. Orleans, Beaumont stb. mellett a májusi fagy is nagy károkat okozott, a kár oly nagy, hogy még aziránt is kétség forog fenn, vajjon magoknak azon vidékek szükségletét lehet-e szüreti eredményekből fedezni?

* Kimutatás az aradtemesvári vaspályavonal üzletforgalmának 1871. év apr. 6-tól egész június végéig. Utazott 21,261 személy, szállítottat podgyász, gyorsúru és teher 2,876,693 m. 86 ft. A bevétel volt: személy-kért 26 61 frt 61 kr; podgyász és gyorsúruért 587 frt 35 kr. teherért 25,488 frt 3 kr.

(K. K.) A mai hetivásárra behajtatott:

Ökör: 50 db, melyek legtöbbnyire mészárosok által 110—150 frt drbonkint vétettek meg.

Tehén: 65 darab 70—90 frt drbkint kelt el. Borjú: 37 darab, melyek 8—25 frt drbonkint kelték el.

Juh: 103 drb, melyek 5—6 frt drbkint kelték el.

Ló: 105 drb, 25—150 frt drbonkint vétettek meg.

Sertés: 200 drb., melyek legtöbbnyire hentesek által vétettek meg 25—27 irt mázsánkint.

Tavirati tudósítás.

a bécsi börzéről 1871. július 22-én.

5% Metallikus . . . 59 60	Hitelbanc	235 50
Nemzeti kölcsön . . 69 10	Váltó Londonra . . .	122 90
1860. évi kölcsön . . 102 25	Exst	1.1 50
Bankrészvény 7 69	Arany	5 84

20 frank-darabok 981

A szerkesztésért felelős: Bettelheim V.

580-5-10

Saját házukban megnyitott BANK- ÉS VÁLTÓ-ÜZLETÜNKBEN

mai naptól kezdve eladunk:

sorsjegyeket részletfizetésekre,

és pedig minden sorsjegy-nemekből, akként, hogy a részletek — melyek azonban 24 hónapot túl nem haladhatnak — a vevő kívánata szerint határozhatnak meg és egyezkedés útján intéztetnek el.

Azonkívül megnyitunk:

három játéktársulatot, 20—20 részvevővel,

melyekhez a t. cz. közönséget ezennel meghívjuk, és pedig:

A. 3 forint havonkénti lefizetéssel,

20 db, 400 frankos török sorsjegy, évenként 6 huzás, nyeremények 600,000, 400,000, 300,000, 60,000, frank sat.

B. 4 forint havonkénti lefizetéssel,

20 db, 100 frtos egész magyar nyeremény-kölcsönre, nyeremények: 250,000, 200,000, 150,000, 100,000 és 25,000 frt. sat.

C. 5 forint havonkénti lefizetéssel,

a magyar-osztrák államban kibocsájtott összes sorsjegynemekre — mindegyikből egy egész sorsjegy — évenként 37 huzás, nyeremények: 300,000, 250,000, 220,000, 200,000, 150,000, 100,000 frt. sat.

Ezen három játéktársulat mindegyike 3 évig tart, mely idő letelte után az **A.** és **B.** alatti 20—20 eredeti sorsjegy a 20—20 részvevő közt felosztatik, a **C.** alatti sorsjegyek pedig árfolyam szerint eladhatók és a befolyt összeg a részvevők közt felosztatik.

Kérjük a t. cz. résztvenni szándékozókat, hogy magukat minél előbb elhatározzák és előjegyezni sziveskedjenek, mivel

A. társulatnál az első huzás f. évi augusztus 1-jén,

B. társulatnál f. é. augusztus 15-én, és

C. társulatnál f. é. szeptember 1-jén kezdődik és a részvevő-levelek beírásának és átadásának legalább 5 nappal az első huzás előtt meg kell történnie.

Valamint a sorsjegyek részletekbeni eladását, úgy a játéktársulatokat is, több oldalról felszólítás következtében szerveztük, és annyal inkább bátorodunk nagyobb részvételre számolhatni, mivel nálunk már több nagy nyeremény csináltatott, és mivel a t. cz. közönségnek nálunk kényelmesebb leendő, mint más idegen, többnyire ismeretlen házaknál résztvenni, vagy pedig a részvevő leveleket és részletjegyeket házaló, tolakodó egyénektől vásárolni.

Bank- és váltó-üzletünkben a játéktársulatok közlebbi játéktevéseiről bővebb tudomás szerezhető.

A magyar nyeremény-kölcsön f. évi augusztus 15-én történendő huzására, nyeremények: **250,000, 25,000 frt. sat.**, ajánlunk eredeti sorsjegyeket, igérvényeket és részletleveleket.

WALLFISCH CH. és fiai.

Magyar-óvári gazdasági akadémia.

A magyar és német tannyelvű előadások, mint az előbbi években, **október hó 1-jén** vesudik kezdetüket. A felsőbb gazdasági intézetbe, valamint az első készítő tanfolyamba léphetés feltételeit illető tudakozódásokra, az igazgatóság az előrajz megküldése mellett válaszol.

Magyar-Óvár, 1871. július hóban.

608-1

Az igazgatóság.

Bokszegi urad. részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint folyó hó 17-én gyulai vásárról jövet — Kis-Jenőből Szőlősig zsebből

1700 forint elveszett,

a becsületes fentaláló vagy utbaigazítónak a visszaszolgáltatás esetében 300 forint jutalomdíj biztosítottatik, — a bankjegyek közt 6 db. 100 frtos, 12 db. 50 frtos, a többi bankjegy 10 és 5 frtos volt.

609-1-3

Az igazgatóság.

A borosjenői

nagyvendéglő

folyó évi **október 1-től** ujonnan bérbeadtatik.

Bérleti szándékozók magukat személyesen vagy bérmentes levélben a **borosjenői italmérési üzlet-igazgatóságánál** jelentsék, hol a bérleti feltételek is közöltetnek.

Borosjenő, 1871. július hóban.

Italmérési üzlet igazgatósága.

604-1-3

A butyini vegyesajku olvasó-egylet f. évi **augusztus hó 6-án** d. u. 3 órakor az egylet helyiségében

rendkívüli közgyűlést

tartand, melyre a t. tagok ezennel meghívattak.

Tárgy:

1. Elnök s több tisztviselő választás.
2. Félévi számtétel megvizsgálása.
3. Egyéb elintézendő tárgyak.

Butyini, július 16-án 1871.

B. Keresztes Antal,
h. jegyző.

Hálicu Tivadar,
alelnök.

603 2-3

Egy tisztességes hölgy, ki a házi gazdasági ügyvitelben teljes ismeretességgel bír, óhajt valamely urasághoz mint kúcsárnő, vagy gazdasszony juthatni. — Kérdezhetni főtér 9-ik szám alatt a kaszinó-egylet titkáranál.

587-2

Gazdasági eszközök eladása.

Mindenemű gazdasági eszközök, u. m. cséplőgép, aratógép, kukoriczamorzsoló gőzre, szekerek, ekék, dohány termeléshez szükséges tetőz cikkek, u. m. szerdia, potos, kuka, egyszer használt kötelek jutányos áron szabad kézből eladó. — Értekezhetni az „Alföld” kiadó hivatalában.

607-1-3

Jól kiégetett téglá

tetszés szerinti mennyiségben s illő áron kapható

Reinhardt és Bendik,

„a három oroszlanhoz”
czimzett fűszerkereskedés útján Aradon.

600-3-3

Vásári jelentés.

A borosjenői idei nyári vásár vasárnap folyó évi július 30-án tartatik meg.

605 2-2

Szalonna.

Levegőn szárított és füstölt

SZALONNA,

legfinomabb és legjobb pougliai

GÉP-OLAJ

és édelhető

DISZNÓZSIR

legolcsóbb áron kapható

Elias Arminnál

Templom-utczában Aradon.

350. 7-18

1871/1872.

610-1-3

Ismét egy új szerencse-ajánlat.

„Szerencse és áldás Cohnnál!”

Ezen legújabb az állam kormánytól biztosított nagy sorsjáték különös figyelmet érdemel.

Magába foglal több mint **1 millió 530,000 tallért** tevő nyereményeket.

E kedvező sorsjáték, mely csak 46,000 sorsjegyből áll néhány hónap alatt, 6 osztályban következő nyeremények fognak eldőlni, ugymint

1 nyeremény esetlegesen	100,000
100,000	60,000
20,000	15,000
10,000	8,000
6,000	3,000
4,000	2,000
2,000	1,000
1,000	500
500	250
250	125
125	62
62	31
31	15
15	7
7	3
3	1

Az első osztályú nyereményhuzás hivatalosan

f. é. július 27. és 28-ik napjaira

lón kitűzve, s kerül:

Egy egész eredeti sorsjegy csak 7 o. é. frtba, egy fél eredeti sorsjegy csak 3 frt 50 o. é. krba, egy negyed eredeti sorsjegy es k 1 frt 75 o. é. krba, egy nyolczadé z r-deti sorsjegy csak 88 o. é. krba.

A hivatalos huzási lajstrom, s szétküldése a nyereményeknek azonnal eszközöltetik pontosan és titoktartás mellett az illető nyerő részére.

Az én ízetlem tudomás szerint a legrégibb és legszerencsésebb, miután én már többek részére a nagyobb nyereményekből: 100,000, 60,000, 50,000, többször 40,000, 20,000, igen gyakran 12,000, 10,000 tallér stb. stb. összeget a hivatalos nyeremény-lajstromok szerint kifizettem.

Laz. Sam. Cohn Hamburgban.

Főügynökség, bank- és váltó-üzlet.

593 4-5

1871/1872.

Arverési hirdetmény.

A kir. kincst. ügyesség részéről

Popa Mihaila és neje elleni végrehajtási ügyében 1248/1868 sz. a kelt árverési végzésnél fogva a Mondorlak községi 184 sz. tjkben Popa Mihaila és Mária hitve

sek nevére felvett 560 frta becsült egy báz beltelek és 1/2 földből álló ingatlan

ág a kiküldési összegeül elfoglalt becsár 100/6-nak letétele mellett Mondorlak községhezatal 1871. évi szept-ber hó

16-ik napján becsáron alól is d. e. 9 órakor következő feltételek mellett el fog adatni.

Vevő a vételár harmadát azonnal árvereskor árverelő bíró kezébe, továbbá a 2-ik harmadot 3 hó, és a 3-ik harmadot 6 hó alatt a leltétől, és pedig ez utóbbit két részletet 6/10 kamattal Aradmegye törvényszékénél felfizetni köteles.

Vevő a vételár első részletének lefizetése után a megvett ingatlanágnak azonnal teljeses birtokába lép, annak tulajdonát azonban csak az egész vételár lefizetése után a tkvi átírás által nyeri meg.

A birtok átruházási illetéket egyedül vevő viseli.

Kelt az Aradmegyei telekkönyvi törvényszéknek 1871. évi június hó 28-án artott üléséből.

Aradmegye tkvi. hatósága.

1871/1872.

611-1

Árverési hirdetés.

Melynek erejénél f. gva alólirt kiküldött bírói tag által folyó évi 1327 száma végzés folytán ezennel közhírré tétetik, miszerint Tretyler L. A. aradi lakos által Benoi t. J. O. és társainak eladott, azonban általuk a kitűzött határidőben át nem vett, és a Gyula-ársándi határban találkozó 1290 darab úri folyó évi július hó 25-én délután 4 órakor a gyula-ársándi községhezatal Tretyler L. A. által kőrelmezzeti önkéntes bírói árverés útján eladatik fognak; mire a készpénzűl fizetendő venni szándékozók ezennel meghívattak.

Elek, 1871. évi július hó 22.

Szabados István
vegr. bíró.